

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci **žalobkyně: T. T. H.**, zastoupená Mgr. Jiřím Hladíkem, advokátem se sídlem Příkop 6, Brno, proti **žalovanému: Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 8. 2007, č. j. SCPP-1857/C-252-2007, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 12. 2009, č. j. 9 Ca 295/2007 - 34,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 8. 2007, č. j. SCPP-1857/C-252-2007. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, Oddělení cizinecké policie Brno – venkov, ze dne 23. 4. 2007, č. j. SCPP-58-14/BR-II-SV-2007, kterým jí bylo uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou jí nelze umožnit vstup na území České republiky. Stěžovatelka v řízení o kasační stížnosti požádala rovněž o přiznání jejího odkladného účinku.

Kasační stížnost podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se

nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud se při posuzování daného návrhu o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zaměřil na zkoumání, zda stěžovatelka v návrhu na odkladný účinek uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nenahraditelné újmy. Tento neurčitý právní pojem byl již Nejvyšším správním soudem vyložen, např. v usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, publikovaném na www.nssoud.cz, a to tak, že „nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit“. Jelikož důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele, je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení právě stěžovatel, a nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Tyto důvody jsou také závislé na skutkových okolnostech posuzovaného případu, přičemž Nejvyšší správní soud je povinen podle ustanovení § 73 s. ř. s. je v těchto intencích i zkoumat. Zdejší soud však není povinen ani oprávněn tyto skutečnosti sám dovozovat (shodně viz usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 10. 2003, č. j. 52 Ca 9/2003 - 144, publikované pod č. 87/2004 Sb. NSS).

V dané věci stěžovatelka v návrhu na přiznání odkladného účinku, který je součástí podání kasační stížnosti, pouze uvedla, že s ohledem na charakter správního řízení je zřejmé, že bezodkladný výkon rozhodnutí správního orgánu by pro ni znamenal nenahraditelnou újmu. Žádné další konkrétní důvody, proč by měl Nejvyšší správní soud vyhovět jejímu návrhu na přiznání odkladného účinku, neuvedla. Nespecifikovala ani jaká újma jí má být v případě nevyhovění způsobena.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost není odkladným účinkem vybavena ze zákona a Nejvyšší správní soud jej může přiznat pouze na návrh, je nutno, aby byl návrh na přiznání odkladného účinku řádně odůvodněn. Měl-li by být návrh stěžovatelky úspěšný, musela by svými dostatečně věrohodnými a přesvědčivými tvrzeními obsahově naplnit právní pojem nenahraditelné újmy. Stěžovatelka však ve svém návrhu nepředestřela, jakým způsobem se v jejím případě konkrétně výkon rozhodnutí žalovaného projeví a jaké konkrétní neodčinitelné důsledky to způsobí. Absence těchto důvodů a vysvětlení, proč by měl zdejší soud návrhu vyhovět, zabraňuje Nejvyššímu správnímu soudu návrh ve prospěch stěžovatelky posoudit. Nejvyšší správní soud znovu zdůrazňuje, že není povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám vyvozovat z celkového obsahu kasační stížnosti či snad z předloženého správního spisu.

Na základě výše uvedených úvah tak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelka ve svém návrhu neosvědčila ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107

s. ř. s., skutečnosti, které by potvrzovaly možnost vzniku výjimečného a závažného stavu, který by již nebylo možno v dalším běhu času nijak odčinit. Proto jejímu návrhu na přiznání odkladného účinku nevyhověl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. června 2011

JUDr. Radan Malík
předseda senátu